

El manifest “racista”

written by Agustí Soler | 12 d'abril de 2016

A la dècada dels quaranta i a principis dels cinquanta als establiments públics, a les estacions de tren i en tota mena d'indrets al llarg i ample de la geografia catalana hi havia col·locats uns cartells que deien: “Si eres español habla el idioma del Imperio”. Aquest “Imperio” al qual es referien aquells cartells infectes era l'enyorat “Imperio español”, el de la Gran Castella, aquell del qual els seus enfervorits partidaris deien que “no se ponía nunca el sol”. La força d'aquell imperi genocida se sustentava -a part del domini militar- en la imposició a sang i espasa de la llengua castellana. Catalunya no en restà pas exempta d'aquest intent d'anihilació. Molts, massa, encara ho enyoren.

Els esgarips i les obscenitats que hem sentit aquests darrers dies a ran de la presentació del Manifest del grup Koiné, començant per la trista i irresponsable manifestació del senyor Franco Rabell -dirigent de CSQP- titllant de “racista” i de “fonamentalista cultural” aquest manifest ens retornen a l'època del “Si eres español...”. El manifest denuncia senzillament que “la llengua catalana no està, tanmateix, en la situació normal d'una llengua territorial en el propi territori”. Així de clar. Que el senyor Rabell es posi a la mateixa alçada dels hereus del franquisme perfectament representats pel PP i C's fa certa basarda.

La llengua catalana, escarnida i perseguida durant tres-cents anys, començà a treure el cap a partir de la mort del darrer dictador a través de les engrunes que li deixava una Constitució que, ai làs!, diu tanmateix que en tindrà una especial protecció (?) i que en canvi veu com a través d'unes sentències del Tribunal Constitucional, tribunal que ha perdut tota credibilitat democràtica, se li retalla la capacitat de poder ser normalitzada, reglamentada i utilitzada com a qualsevol llengua en un país normal i democràtic. La sentència

contra l'Estatut fou l'exemple més paradigmàtic.

A partir d'aquí alguns partits s'han apuntat a la festa i han iniciat la seva particular cacera del català i aprofiten qualsevol circumstància (l'aparició del Manifest n'ha estat la darrera evidència) per incitar l'enfrontament entre els ciutadans a fi de poder treure'n un miserable rèdit electoral. Hom recorda la campanya de recollida de signatures arreu de l'Estat contra l'Estatut català fa pocs anys, campanya que recorda una de semblant -també contra Catalunya- en el segle XIX. L'Espanya eterna...

Faltats d'idees i sense cap mena d'escrúpols utilitzen en aquesta i altres qüestions (la tàctica habitual dels partits d'extrema dreta) i ara, a la cacera de l'immigrat aprofitant uns temps difícils, de crisi econòmica i de descontentament social, hi han afegit la cacera del català, argumentant, amb un cinisme que no té parió, que defensen el bilingüisme, per no dir que clarament el que intenten de totes totes és imposar de nou -com a les darreres dictadures- l'uniformisme castellà a la vida pública. Només cal donar una ullada de la situació del català a la Justícia, a la premsa o a la televisió. Els unionistes veuen astorats com la llengua catalana comença a estar ben assentada en camps com el de l'ensenyament i com el coneixement d'aquesta llengua de tots els joves del nostre país, tot i les seves mancances, trenca la possibilitat de perpetuar dues comunitats amb el risc de fractura social que això podria comportar.

Vist el pa que s'hi dóna els preguntaria si coneixen i comparteixen la tesi del general Martínez Anido (un militar criminal inventor de la "lleï de fugues" i primer ministre de l'Interior de Franco) proclamant que "llenaremos Cataluña de andaluces y terminaremos con el problema catalán", o, més recentment, la del senyor Leopoldo Calvo Sotelo dient que "Hay que fomentar la emigración de gentes de habla castellana a Cataluña y Valencia para así asegurar el mantenimiento del sentimiento español que comporta". Tanmateix hem d'agrair a

l'ex-president del govern espanyol pel seu reconeixement dels Països Catalans encara que malgrat els seus anhels tot fa pensar que li va sortir el tret per la culata.

El Manifest ho diu ben clar quan demana la creació d'un ampli moviment ciutadà "en què cal que vagi confluint tothom, sigui quin sigui l'origen i sigui quina sigui la seva llengua inicial". Només cal que entre tots donem un ampli suport a aquest manifest que, repeteixo, algun ximplet ha qualificat de "racista" i que treballant conjuntament, colze a colze, aconseguim que la llengua catalana recuperi i tingui per sempre més l'estatus de llengua territorial al llarg i ample de tota la nació catalana.